

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

VII. Maledictio Chami, & Chanaanis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

ferens, cessantis exundationis argumentum. Noachus post annuam in arca moram, cum suis egressus, exstructâ arâ, Deo conservatori, holocausto pecorum, & avium mundarum sacrificavit; quo piissime placata Divina Majestas, in clementiâ, & eluvionis aeternum avertendæ, pignus, Iridem seu Arcum cœlestem in nubibus suspendit. Quibus rebus gestis Noachus dimisit animantia, unumquodque in viam suam; ipseque cum filiis agriculturæ operam dare cœpit, ne per otium succrescerent scelera, vindicibus undis extincta. Undis restingui debuit flamma libidinis, quæ præcipuè ac pæne sola hanc Numinis iram provocavit, ut discas, post cataclysmum, ignem luxuriæ, non nisi igne, at, heu! infernali velis, etiamnum deleri diluvio, at lacrymarum.

NAR. VII.

MALEDICTIO
CHAMI,

Et Chanaanis filij. Gen. 9. Anno Mundi 1657.
Noëmi 615. ante Christum 2382.

HAud bruta sunt fulmina, quæ improbis filiis impinguntur à genitoribus anathemata. Totam interdum profligant posteritatem, & ad omne ævum maledictionem extendunt. Ubi rediit sua facies elementis, & novus nitor affulsit siderum, Noëmus cum suis ad culturam terræ (neque enim sponte victum sufficiebat) se convertit, aratra invenit, equos, & boves jugo junxit, terram vomere pro-

proscidit, cum antea hominum solum manibus, & ligonibus foderetur. Unde adjecit curam ad vineam conferendam; vites quippe adhuc sparsim plantatae, uvas tantum ad esum ministrabant. Noachus primus vitem excoluit, in vineta distribuit; primus ex uvis vinum expressit, suae, suorumque, vel hilaritati, vel infirmitati consulturus. At vinum quid possit, in primo mox vinitore est proditum; cum nimirum qui siccus emerferat ex oceano, in cratere naufragium faceret. Factum est, ut bonus senex, cui vis tum inexperta vini, liquore novo liberalius se prolueret; e potu secuta est ebrietas; ex hac somnus, e somno nuditas inhonesta, dum sopitus, & impos sui, praestitu caloris infusi disijcit vestimenta, quibus pudor velabatur. Vidit id *Chanaan*, *Chami* filius, admodum puer, malae stirpis malus fructus; hic pro eo, quod suadebat verecundia, & in avum pietas ac reverentia, ut vel oculos averteret, vel clauderet, & quod natura abscondit, ipse quoque teget, injecto vel recomposito velamine, ausus est procaci risu nuditati senis illudere, ad patrem recurrere, &, quid viderit, renuntiare. Quid pater? an petulantiam improbi sannionis aut verbis, aut verberibus repressit? an erubuit, ut erubescere faceret filium? an nullam honestatis curam suscepit? suscepit autem? nihilo melior eo, quem genuit, audivit, probavitque os inverecundum, & ut parentis dedecus pluribus deridendum propinaret, fratres, *Semum* & *Iaphetum* advocat, ad spectaculum invitat, naturae abhorrendum. At illi memores reverentiae paternae, suo juxta patrisque pudore suffusi, mox humeris imponunt pallium, illud

hūcque, retrorsum incedentes, iniiciunt nudato corpori, pudicitiaē pariter & pietatis laude, uno in officio, conjunctā. Insigne tulit virtus præmium. Posteaquam Noëmus, ebrietate cum sopore discussā, advertit, tectum se pallio non suo, sed alieno, causāque intellectā, meritas in Chamum filium, & Chanaanem nepotem, devotiones, non tam imprecandi, quàm futuras calamitates posteris ipsorum eventuras, prædicendi gratiā, protulit. Neque aliter, quàm præfagiit, evenit. *Semum* namque *Iaphetumq;* (Gentiles *Iápetum* appellant) fausta parentis precatio in progeniem cunctam est comitata, tam frugum, quàm sapientiæ, pietatis, religionis, divinæque gratiæ copiā, Deo eam prosequente. Chananæi verò, *Chami*, & *Chanaanis* posterī, impietatis avitæ hæredes & imitatores, servituti non modò corporum, sed animorum quoque, in omne scelus projectorum, addicti stirpitis excindi, à Deo iussi, documento fuerunt orbi, quàm infelices sint, quorum patrimonium est vitiositas parentum.

NAR. VIII.

CONFUSIO TURRIS BABYLONICÆ

Gen. II. A. M. 1909. ante Ch. 2144.

Antequam spargeretur in diversā mortalium genus, civitatem, quæ potentiæ argumentum esset, ad Euphratis ripas, amplissima planitie posuerunt. Quale opus! quod ab omnibus
in-